

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

50. An Reges, vt executores Concilij Tridentini, possint compellere
Clericos, vt illud obseruent? Et an Reges vt executores Concilij possint
compellere Clericos ad reparationem Ecclesiarum? Ex p. 4. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76442](#)

De Immunit. Eccles. Resol. XLIX. &c. 127

& in cap. lator, & cap. causam qua. el. qui sly sint legit, quod aliqui extendunt etiam, quando questio veratur circa factum, quia ex facto ius oritur, ut patet ex l. si ex plaga. §. in clivo capitolino, ff. ad leg. Aquilium. & sic non potest dari quæstio facti, quin non sit iuris, cum una ab alia separari non possit: unde de ratione connexitatis, etiam quæstio facti agitanda videatur certain Ecclesiastico, argumento cap. quarto, de iudiciis, ut in casu simili notauit Bartolus in l. solent, num. 13. de alim. & cibar. legar. Vide Doctores quos refer Meneches in l. C. de iur. & fact. ignorantia, num. 57. Romanus in l. Titia, num. 5. ff. solut. matrim. & Fulgosi corsif. 133.

5. Nota etiam quod post hæc scripta inueni nostram sententiam docere Io. Dionysium Portocarrero in allegat. pro iurisdict. S. Officij, num. 97. ubi sic ait. Postremo in profundo malorum deuentum est, [publicaron vn Edicto en que teniendo las censuras por nulas, y llamandolas affi., mandaron a todas las personas Ecclesiasticas a quien tocava su publicacion, que no las guarden ni publiquen y poniéndolo ellos en ejecucion no se quisieron tener por excomulgados. Este hecho ha sido calificado por los calificadores del Consejo declarandolo por iniurioso, y escandaloso, y sospecho, y que sapit errorum, y deueri recoger el Edicto como tal, porque los Ministros Reales procedieron de hecho sin jurisdiccion, pues siendo la materia de censuras meramente Ecclesiasticas no pudieron conocer de su valor personas seglares, y siendo los Iuezes seglares inferiores de los Ecclesiasticos no pueden conocer del valor, de lo qua ellos hazen.] Ita Portocarrero, qui latè ex sacris Canonibus & rationibus hanc sententiam probat unde illa non est dubitandum, ut superius dicitur est.

6. Ex his obiter aduerte esse reprobandam sententiam Corleti tract. de potest. Reg. part. 4. num. 8. Señatus Pedemont. decif. 30. num. 15. & aliorum, assertentium posse Principem laicum interdicere, seu inhibere Episcopos & corum Vicariis he quemquam excommunicent, nisi prius excommunicationis causa ostendant. Sed hac opinio est contra Concil. Trident. sef. 25. cap. 3. ex quo etiam reprobatur Conarr. pratt. quest. cap. 35. num. 4. Sed de hac quæstione suprà fatis dictum est.

RESOL. XLIX.

An Clerici dici possint, & sint re vera Vassalli Principis?
Et an Principes laici possint priuilegia personis Ecclesiasticis concessa auferre? Ex part. 5. tract. 1. Refolut. 19.

§. 1. **H**anc quæstionem ad partes copiosè per tractat Alnarus Valasc. to. 1. consil. 100. n. 2. vbi affirmatiuam sententiam tenet, quia vassallus est nomen generis comprehendens sub se suas species s. ad mod. etiam qualificatas, & sic tam vassallus laicus, quam vassallus Clericos; quia licet Clericus vassallus sit vassallus laici, ad qualificatas non ideo definit esse vassallus: sicut nomen Christianus tam comprehendit Christianos laicos, quam Clericos. Deinde Clerici ita ciues sunt, sicut laici, ex l. Assumptio ff. ad municip. & ex l. ciues. C. de incollis, ergo si ciues sunt, erunt & vassalli. Et tandem licet Clerici sint exempti, non tamen reperiuntur in iure exempti, nisi in quatuor casibus. Primo quod forum, cap. placuit, cap. innotia 11. quest. 2. Secundo, quod capturam, ex 6. 2. de foro compet. Tertio, quod tributa, cap. quamquam, de cens. in 6. Quartio.

8, quod regnum, cap. bare quidam, d. 17. 96. ergo quod cetera manent vassalli, & hanc sententiam præter Valascum tenet etiam Rodriquez in suo to. 4. cap. 168. num. 1. & Sousa ubi infra.

2. Verum his non obstantibus negatiuam sententiam docet Martha de iurisdict. p. 4. cent. 2. cas. 188. vbi sic ait. Ecclesiastici nullo modo dici possunt vassalli Regis, nam si nihil recognoscant temporalium à Rege, licet sint ciues sicut laici, tamen a potestate Principum secularium sunt exempti cap. si Imperator. d. 17. 96. cap. nimis, & ibi Abbas de iure iurand. Ergo ut tales non possint dici vassalli Regis. Si vero recognoscunt feudum, ne possunt dici vassalli, indecorum enim esset si Summus Pontifex, vel Imperator recognoscere fenda ab alio Principe, ut illius vassalli dicerentur; sic de ceteris Ecclesiasticis, quia quatenus Deo sacrauti sunt Principibus secularibus superiores; ac patres & magistri laicorum censentur, atque qui bulcumque laicis praesunt, ut patet ex r. quis dubiter, d. 17. 96. cap. solita, de maior. & obed. & cap. si Imperator, d. 17. 96. ergo Principibus laicis subiecti esse non debent, sc. cum inferior, de maior. & obed. Hucusque Marta, qui alias pro hac sententia adducit rationes. Et si aliquis opinionem eius sequentur posset dicere multum ad praxim conducere; Nam Doctores querunt, an Principes laici possint priuilegia personis Ecclesiasticis concessa auferre? & negantur respondent communiter, quia priuilegium concessum non subditis, (vt ego probavi in p. 4. tract. 1. ref. 82. & docet Baldellus tom. 1. lib. 5. d. 17. 96. n. 17.) non potest amplus revocari.

3. Sed ad hoc respondet Sousa in Bulla Cœna, c. 16. d. 17. 84. n. 9. quod licet Ecclesiastici non sint subditi secularibus Principibus quod jurisdictionem, sunt tamen eorum vassalli, quod sufficit, ut priuilegium eis concessum revocari possit, si iusta causa adit. Sic ille. Verum fallitur per alias rationes, quas ego alibi adduxi, quibus aliquis posset addere auctoritatem Martæ assertentis, ut visum est, Ecclesiasticos non esse vassallos Principis secularium.

4. In RESOL. XIX. pag. 22. in fin. resol. vbi, Ecclesiasticos non esse vassallos Principis secularis, deletis iis quæ sequuntur, ponantur ista: Sed quidquid sit de hac opinione, nam Salas de empi. dub. 9. num. 3. & alii, assertunt Clericos esse vassallos Regum, ego, ut dixi ex aliis rationibus sententiam Sousa reprobandam esse puto.

RESOL. L.

An Reges, ut executores Concilij Tridentini possint compellere Clericos, ut illud obseruent?
Et an Reges, ut executores Concilij possint compellere Clericos ad reparationem Ecclesiarum? Ex part. 4. tract. 1. Rcf. 75.

§. 1. **A**ffirmatiuam sententiam his diebus quidam Iutis consultus mordicus sustinebat, & adducebat Bobadillam in Pelit. tom. 1. lib. 2. c. 18. nim. 194. vbi sic ait. [Quando por los Prelados, ó Clericos se haze d' intenta algo contra lo dispuesto por el Concilio Tridentino entones el supremo Consejo manda librar prouision real para la ejecucion, y obseruancia del, y acuerdome auec practicado esto algunas veces en especial siendo corregidor en la ciudad de Soria contra Don Juan de Cañilla Vicario della, queriendo impedir al Maestro Fray Antonio de Quenedo Prior de san Augustin, que no predicasse el dia de los Reyes en la Yglesia de N. Señora la Mayor sobre que se causara escandalos, si yo no affir-

L 4 sticx

stiera à que se guardara el decreto del Concilio, que manda, que en las fiestas principales se predique y declare el sancto Euangilio en las Yglesias, y assi se predico.] Ita Bobadilla, & post illum, quod valde miror, Rodriguez in summ. tom. 2. c. 66. num. 40.

Alibi in Re-
fol. que hic
est sup. 31.

Sed hæc opinio mihi non placet, & illam alibi reprobavi: nam si Reges sunt executores Concilij, id intelligendum est quod laicos subditos, non autem quoad Ecclesiasticos, in quos nullam habent, nec exercere possunt iurisdictionem. Si igitur in aliquo casu Concilium in eorum Regnis non obserueretur à laicis, compellant obseruari: si autem ab Ecclesiasticis non obserueretur, vt Reges Catholici & zelantes certiores de hoc Episcopos, Archiepiscopos, Nuntios, & si opus erit scribant ad Summum Pontificem ad hos enim spectat compellere Ecclesiasticos, vt decreta Concilij obseruerent, & non ad Reges, de quorum iurisdictione Ecclesiastici exempti sunt; & ideo hanc sententiam tenet Melchior Lotherius de re benef. tom. 1. lib. 1. quest. 11. num. 81. aduersus Ceuallos, qui afferebat reges vt executores Concilij Tridentini posse compellere Clericos ad reparationem Ecclesiistarum.

Supra hoc
magis late
in Ref. seq.

R E S O L . L I .

An laici Magistratus possint compellere Clericos ad reparationem Ecclesiistarum? Ex part. 3. tract. 1. Resolut. 8.

Sup. hoc cu-
eod. Ceual-
los, & Lo-
ther. hic ci-
taris, cursim
in fine pre-
cedentis Re-
fol.

§. 1. **A**ffirmatiuam sententiam docet Ceuallos tra-
ct. de cognit. per viam violentie part. 2.
quest. 99. num. 12. Bobadilla in polis. tom. 1. lib. 2. cap. 18.
num. 135. vide etiam Pereira de manu Regia cap. 18.
num. 5. Degrassalum lib. 2. Regalium Francia, iure 6.
& alios penes ipsos.

2. Sed negatiuam sententiam omnino tenendam esse puto: quam nouissime docet doctus Lotherius tom. 1. de benef. lib. 1. quest. 11. num. 81. nam concedo, quod Ecclesiastici tenentur ad reparationem Ecclesiistarum, sed nego ad id posse illos compellere iudices laicos, nam in tali cau si hoc efficerent, alienam exerceant iurisdictionem. Et ita hanc sententiam docet etiam Marta de iuris. part. 2. cap. 48. num. 15. Ratiō verid, quam adducit Ceuallos, est (vt optimè notat Lotherius) nimis frigida, nempe Reges esse executores & protectores Concilij Tridentini, nam ex hoc non sequitur posse exercere iurisdictionem in Ecclesiasticos exemptos.

R E S O L . L I I .

*An Iudeu laicus possit ejercere à Regno Clericum sedi-
tiofum, & perturbantem Rempublicam ē Ex part. 4.
tract. 1. Ref. 81.*

Sup. hoc su-
pra in Ref.
24. & in Re-
fol. 25. §. Ve-
ra in Refol.
26. §. 7. &
seqq. & in
tom. 7. tr. 6.
Ref. 14.

§. 1. **A**ffirmatiū respondet Doctores quos citat & sequitur Callist. Ramirez tract. de lege Regia. §. 27. num. 15. in glossa litera G. quibus adde Franciscum Pradillam in summa de todas las leyes, part. 2. cap. 8. num. 4. & Bobadillam in polit. tom. 1. lib. 2. cap. 18. num. 112. vbi sic ait. [Si algun Clerigo fuese sedicio-
so, y reboloso, que turbasse la paz de la Repu-
blica, podríale el corregidor mandarle salir de la Ju-
risdicion por algun tiempo, aunque fuese Clerigo
de Missa, y condenale en las temporalidades.] Ita il-
le, & post illum Marius Giurba consil. crim. 48. n. 16.
& Anton. de Ballis in tract. var. lib. 5. pragm. 1. tit. 10.
num. 44. Vnde Fulchus de visitatione lib. 2. c. 20. n. 25.

refer quod Dux de Alcala Regni Neapolitanus Pro-
rex, quemdam Equitem Sancti Iohannis Hierosolymitani, qui continuo erat seditus, & turbabat ciuitatem, constituto de excessibus continuis, man-
davit eum à territorio Regio, sub praetextu quod Rex possit, vt quem velit, maneat in domo sua. Et ideo Rodriguez in additionibus ad Bullam Cruc. §. 9. n. 84. sic ait. [Quando un Clerigo ordenado de orde-
nes sagros turba la Republica y paz que ha de tener, en este caso el Rey y su supremo Consejo à enya cuenta esta la conseruacion della paz puede caligar al dicho Clerigo echandolo fuera del Reyno.] Ita ille. Sed aduersus hanc sententiam merito insurgit Megalius in 3. part. lib. 3. c. 11. num. 34. iuncto num. 14. quia Clerici, & Ecclesiastici omnes de iure diuino habent ut libere possint in qualibet mundi parte ha-
bitare & Ecclesiastica officia exercere; dixit enim illis Dominus in personam Apostolorum Marc. 16. Euntes in mundum uniuersum predicate Evangelium omni creatura; & vsus Ecclesia habet, vt Ecclesiastici omnes, qui voto Religionis non sunt adstric-
ti, cum sola licentia, & literis commendatiis suorum Ordinatorium libere ubique incedant & in-
habitent, & ad diuina celebranda, & Sacramenta ministranda admittantur, iuxta dictatum sacri Con-
cil. Trident. sess. 23. capit. 16. de reform. ergo sicut non potest maritus tanquam paterfamilias expellere è domo vxorem inobedientem, & perniciem, ex eo quod ex matrimoniali vinculo habet illius coha-
bitandi vna cum marito, ita nec potest Rex tam-
quam paterfamilias expellere è dominio suo Ec-
clesiasticos inobedientes & perniciosos, cum de
re iure diuino habeant ut libere possint vbi libet habi-
tare.

2. Et præterea in clausula Bullæ Cœnæ excom-
municantur quomodolibet mulctantes personas Ec-
clesiasticas, necnon executores & subexecutores
huius banni; ergo ex quacumque causa hoc facient
excommunicatione hac ligantur. Recurrentum est
igitur ad Regibus & Ministris eorum ad proprios iudi-
cipes Ecclesiasticorum eueniens causa, & ab illis, qui
in eo iurisdictionem exercere possunt, sunt Ecclesiastici in exilium efficiendi, non quidem simpliciter,
sed causa cognita, quia alias iniustitiam committe-
rent condemnando poena exilij reum non auditum, &
circa hoc vide optimam decisionem Friderici Imperator, in tit. 1. §. si Clericus de pace tenenda, in oīb.
feud. vbi determinat coram suo Episcopo conuenien-
dum & adducendum esse Clericum pacis violato-
rem, & ab eodem puniendum. Imò non excusat
ab hac censura Prælatos illos, qui ad instantiam,
& requisitionem Principum secularium ore tenus,
& causa non cognita præcipient alienum Ecclesiastico
aut illum cogent, vt è finibus suæ diæcessis disce-
deret, quia talis est Principis voluntas & nœta, nam
cum huinmodi præceptum, seu preces fiant ad
instantiam Principis secularis, sunt quodammodo
executores, maximè quia tune hoc non faciunt
tanquam Episcopi, sed vt priuati, vnde & ipsi ex-
communicationem incurrent, vt tenet expressè
Marta de iuris. part. 4. centur. 2. eas. 140. num. 8. & hæc
omnia docet Megalius loco citato. Sed circa præ-
sentem questionem ne omittas videre sunt me ipsum Qæ sic sit
in 1. part. tract. 2. refol. 17. & 3. part. tract. 1. refol. 27. Ref. 24. & 26.
& in aliis ea-
rum primar-
um notatio-
ne afferit Ecclesiasticos turbatores pacis expelli pos-
sunt.

R E S O L .